

(búkken jólaköttur, 7., tyllidagar)

**Góprún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu**

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-9

12. ISBN 978-9935-409-11-9

Jól

þorri góí

Göia goði, Óðsmál,
<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norraen menning

+354 694 1264; +354 552 8080

jól þorri góí

*-Heill, Jólnir.
Jólin okkar eru ævaforin hátíð.*

*-Svo er, mín kæra.
Jólin eru ætíð um vetrarsólvörf.*

Jólin eru sagan um alla sólguði mannanna. Dyonisos, Baldur, Jesú, Jólni.

Og mörg ein hetjan skreppur til Heljar og kemur aftur.

Orfeus, Hermóður, Kore og fleiri kappar, stundum til að sækja aðra kappa.

En nú er svolítið skrítið, segir Christian Andreas Holmboe (29.), að við hér norðurfrá fluttum þorra og góa að áramótunum sem nú eru notuð, sólstöðunum á vetri. Öfugt við mánaðaheitin latnesku, sem ekki fluttust til við þennan áramótaflutning.

Árið byrjaði um jafndægur á vori.

Allt miðar við sól í merki.

Sól í nauti er góí,

sól í hrúti er dorri, þorri.

Við fluttum mánuðina okkar til sólstöðuáramótanna.

Þá urðu þessir tveir fyrstu, eftir sem áður, tveir fyrstu mánuðirnir, en nöfnin misvísa eftir þetta.

Dorri er hrútur 1. stjörnumerki, þorri, Ullur í Ýdölum,

rúnir: óðal dagur,

Ullur í Ýdölum, merkinu mesha skv. Grímnismálum Einars Pálssonar.

mesha मेष hrútsmerki (eða kría क्रिय (tökuorð úr grísku κριος fyrir aries))

meh मेह्

í eldra máli þýðir mesh मेष einnig fé og ull, svo ekki skrítið að menn kenni Ull við ull.

Þjóðvitnir:

-Mikið væri nú gott að hann væri í sinni lopapeysu, og með ullarfötum, og væri ekki þessi $\pi\pi\rho\rho\mu\alpha\nu$ leiðindapúki að eyðileggja vítahringinn minn.

-úl उल् er eldur / ulli / Ullur, Þjóðvitnir.

Það veiztu vel.

Bál þekkingar sem eyðileggur ósvinnuna. (4.)

Góí गो er naut, 2. merki, Freyr í Álfheimum,

rúnir: fé úr (úruxi), og hjá honum er Auðumbla okkar

vrísha वृष naut, sterkur maður, eiginmaður.

Fyrsta dag í þorra er bóndadagur

varsha वर्ष regntíminn

vríshabha, वृषभ sterkur, kröftugur, mikill að virðingu,

einnig: gefandi allsnægtir

Fé er úr pashú पशु húsdýr, tjóðruð dýr.

Allt svona gengur á fjórum fótum, segir með eða mu, og gefur okkur mjólk og ull. Eða hneggjar og er Íslendinga þarfasti þjónn. Fíla höfum við ekki.

Auðumbla in kollótta gnægtakýr er hjá Frey okkar, auðurinn og gnóttin.

isthakamadukh (sjá 8., Frey) istha-kama-dukhusk-gaman-gott), heitir k yr allsn egta og uppfylltra  ska.

N  þarf a  endursko a hvort or i  j l geti veri  tengt  li, þv  gorm nu ur  lir m rsugur g tu  tt tveggja m na a flutning a  baki. Hafandi veri  annars sta ar i upphafi.

Geola, yule,  l,  lir og hj l  rsti anna, eru nefnd sem fr endor .

Holmboe, C.A. (29.), segir gola vera austr ent or  um  fengan drykk, og veit a  i Noregi er  lb rsdag, 14.jan ar, daginn eftir þrett ndann.

G ivuotna suokhan (kommune) er K fj rd. K afj r ur, K rfj r ur.

  K pur heitir ιουλος i lus fr  22.des til 23.jan skv Hermann um gr sk m na aheiti.

J lnar, J lnar, g ti veri  af gaalin       gaala     i  tt vi  galdur.

Glata  fyrir R mverja a  nota þa !! Svo   r m nsku m lunum heitir h ti in f  ing, natal a, no l. F  ing lj ss heimsins um vetrars lst  ur.

En r tt einsog j lin eru, þegar lj si  sigrar myrkri , t knu  me  jes barninu i v ggunni, þannig hafa menn fagna  i þ sundir  ra me  alls konar pers nugervingum.

N ja  ri  er stundum teikna  (i sk p  i dagbl  um) sem tannlaust ungabarn i v ggu og gamla  ri  sem skeggja ur gr h r ur  ldungur a  staulast brott me  staf sinn i hendi.

J l eru hula, gr fin, Helia, i 3ja daga „liggjanda“ jar arinnar (19., j r ).

 ll s lgu  (21., Baldur) r sa upp eftir þriggja daga vetrars l hv rf, - s lst  ur   vetri.

St ga ni ur til Heljar og r sa upp   þ ri ja degi.

Þannig hefur þetta veri  fr   r fi alda.

(sj  og 7. skr  u, um J a-messu sk rara   s lst  um   sumri og  frj semi hans m  ur, haustsins)

Vandam li  er a  pers nugervingar breytast i lifandi og d i  f lk (7.).

valkyrjan,

sem er g rningur,

f ddist um lei  og mannkyni .

Er oft teiknuð sem kvenmaður.

Ótal glæsileg og fræg málverk eru til af valkyrjum, full upp af óveðri og dulúð,

sem sýna glæstar valkyrjur ríðandi um himin í óðaönn að flytja fallna menn til Óðins. Jafnvel er Óðinn með þeim í för.

Menn búa til karla og kerlingar úr táknmálinu, og skilningurinn fellur í skuggann.

En kannski eru jólasveinar forfeðurnir okkar??

Svo eru persónugervingar dýrðkaðir sem menn

-- sem voru uppi og eru nú dánir, kannski dánir í eitt skipti fyrir öll, eða koma aftur einhvern tíma í undarlegustu erindagjörðum.

Allir að bíða eftir karli sem mun koma og gera eitthvað.

Rómverjar smelltu janúar og febrúar framfyrir og létu mars apríl vera á sínum stöðum, þegar áramótin voru flutt á myrkasta hluta ársins.

Sept þýðir jú 7., octo 8., nove 9., deca 10, en eru 9., 10., 11., 12. í Rómardagatalinu.

Keisaranöfn og titlar eru nú notaðir á norðurslóðum sem og önnur rómversk mánaðanöfn, því Rómverjar bjuggu til dagatal sem þeir nota sem valdataeki í hinum vestræna menningarheimi. CE.

Rómverjar miða við sitt núll, sem er rómverskur tilbúinn tilbaka-útreikningur, gerður ca 200 e.Kr.núllið(?), eftir þetta tilbakauppfundna núll sem aldrei var, og er eitthvað skakkt í þokkabót.

En það gerir ekkert til ef tækið virkar!

Dagatalið á fólkið. Hernaðar og landvinnigabrella.

Rómardagatalið stjórnar vestrænum heimi, og það var jú tilgangurinn.

Harpa er varmi, घर्म gharma, og á vart við norrænt vor, amk ekki alltaf(!), en gæti átt við júlí. Svo líklega hafa mánuðirnir allir flutzt til.

(Sjá 7., Ester um tyllidaga og merkisdaga;

mabon jafndægur á hausti

ostara jafndægur á vori

litha sumarsólstöður

yule vetrarsólvörf géol(a)

sjá og móður jörð, 19.)

Dagatal vedasiðar er frá náttúrulögmálunum komið.
Verið gæti að okkar upprunalega sé það einnig.

Hér eru ekki keisaranöfn (sbr. júlí, ágúst) eða manngerð nöfn á neinu.
Ekki hentistefnu nafngiftir,
ekki verið að halda manna-/keisara-nöfnum í heiðri,
ekki verið að nota dagatalið sem hernaðarlega valdabrellu.

Rómardagatalið er hugsað sem stjórntæki,

meðan vedavisindi eru tær þekking á náttúrulögmálunum.

Hver dagur ársins hefur sérstakt lögmál náttúrunnar vakandi.
Eiginleikar mánaðanna, raashi, og reikistjörnurnar í hverju einu merki
/húsi.

Mánaðanöfn (framburður):

chaitrah mars/apríl

vais'aakhah apríl/maí

jyes,thah maí/júní

aas.aadhah júní/júlí

s'raavanah júlí/ágúst

bhaadrapadah ágúst/sept.

aas'vinah sept./okt.

kaartikah okt./nóv.

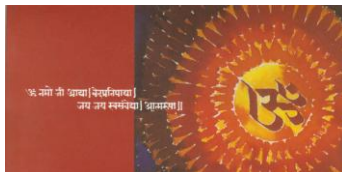
maargasiirs,ah nóv./des.

paushah des./jan

maaghah jan./feb.

phaalgunah feb./mars

Gleðilegt ár! stendur á heillaóskakortunum frá Indandi, sem berast í lok
mars eða byrjun apríl, í chaitra.

नव वर्ष की शुभकामरां nava varsha kī shubhakaamaraam

varsa, regn regntíð,

vatsa (týnt orð vatsas) sama og vetrungur hjá okkur,

(e. yearling, lat. vetus? germ. widar), sem eins árs skepna.

Bullsögur eru til um ótta heiðingja við að sólin kæmi ekki upp aftur um
jólin.

Þær sögur eru rangindi.

Verið var að klína slyðruorði á heiðingja og upphrópa vanþekkingu og hindurvitni.

Slíkt er ósanngjarnt, einkum þegar heims mestu vísindi eru grunnurinn að forna sið.

Við skulum endilega reka illmælgir og lygar og slyðruorð af okkur.

Við hjálpum sólinni og öllum góðum vættum með dansi, söng, veizlum, gleði,

óskum árs og friðar, þ.e. góðæris og friðar, en slíkt er forsenda endurnýjunar lífs.

Freyr guð árs og friðar.

Freyr í Álfheimum er guð gróðursins, sólin um vetrarsólstöður er loforð um vor og gróanda.

Byggvir og Beyla

Gömlu gæjarnir forfeður okkar vissu nákvæmlega hvernig útskýra á 365°, og höfðu góð mælitæki á árstíðirnar, sólargeisla svo sem þanþeon í Róm, píramída, Stonehenge, og obelískur sem urpu skugga á merкта punkta. Við hér heima notum fjöllin.

Jafnvel voru manngerðir keilulaga hólar til að átta sig á ríminu.

Dansað er í hring

Einir er sígrænn íslenzkur.

Einiberjarunnar finnast víða enn villtir hér á landi. Lifir og í örnefnum.

Jólatréð er lífins tré, við dönsum í kringum það í hring.
Ferli. Endalaus ferli.

Mikil tilhlökkun og gleði.

Við hengjum á tréð kúlur, sælgæti, ljós,

sem tákna ótal heima, ótal góðgæti, barnslega tilhlökkun.

Jólapakkar, gjafir huldar í skrautlegum pappír, eru þessi gleði sem við eigum í vændum. Við skulum opna þá með virðingu fyrir táknmáli þeirra.

(10., heiðið uppeldi: um að heimta, ofgefa, -- eða: hjálpa Jólni við að reka brott vættir myrkurs og kulda, læra að gefa)

gefa öllum

Við vitum af Glaðheimum og Glasi.
(Glaðheimar 14., Glasir 6.)

Hver veit hvað kúlurnar á jólatrénu tákna?

Gæti verið lífstré með heimum sem koma og fara,

gæti verið heimur með lífstré sem kemur og fer,

mjötviður mær,

mjötuður

og ymur lokst ið aldna tré.

Jólatréð er sígrænt og lifandi.

-- Nú eða heimasmiðað og málað grænt, ef ekki vill betur,

og notað ár eftir ár á jólunum börnunum til mikillar gleði.

Jólin innihalda mörg lög af skilningi.
Ekki aðeins jólalög heldur og lagskipta dýpt.

Jesú er í fiskum ιχθυς मीन miina
gengur á vatni, á fiskimenn að vinum og lærisveinum.
Breytir tveim fiskum og brauði í saðningu.

Fiskar samsvara Þrúðvangi Þórs, 12. hús, rúnin lögur,
og Jesú bendir á að vatnsberinn komi næst,

kumbha कुम्भ Njörður í Nóatúnum, manna þengill, rúnin maður.
Ráðleggur Jesú að menn fylgi vatnsberanum inn í hans hús -- þegar sól
er ekki lengur í fiskum.

Þessi orð voru skrifuð af manni sem var vel að sér í gangi himintungla og
hvernig allt líf breytist hér meðal manna.

makara samkraanti er um miðjan janúar,

makara मकर einhvers konar sæskrímsli, enda steingeitin oft með sporð.
Mesh samkraanti er um miðjan apríl,

संक्रान्ति

samkram þýðir: koma saman, mætast,
fari úr einum stað í annan; för, innkoma í, flutningur milli:
(stjarnfræði:) sól(ar) eða reikistjarna(/stjörnu) fer (/för) frá einu merki eða
stað í annað/n

sól og tungl í samstöðu

Stjarnvísi í eddum, eftir Björn Jónsson lækni í Manitoba.

Endilega lesið allt eftir Einar Pálsson.
 Og hver heimur á sínar rúnir.
 Freyr í Álfheimum auðumbla fé úr
 Váli Rindarson á Valaskjálfi þurs ás
 Fensalir Frigg Sága Sökkvabekkur reið kaun
 Glæðheimar Óðinn g wynja
 Þrymheimur Skaði hagall él hel
 Breiðablik Baldur ís
 Himinbjörg Heimdallur E P
 Fólkvangur Freyja ýr sól
 Forseti í Glitni týr bjarkan
 Njörður Nóatúnum manna þengill maður
 Þór Þrúðvangi lögur (og n)
 Ullur í Ýdölum dagur óðal

Margir gefa álfum gjafir um jól. (23., álfar)

allt hið fingerðasta
vakir um jólin.

Hræðilegt hefur komið fyrir jólahátíð og vorhátíð,
 það er massaslátrun og kjötát manna.

Massaslátrun er tíðkuð meðal Araba á hátíðum þeirra, og musteri flóa í blóði einhverjum til dýraðar.

Einnig eru aðrir Semítar miklar kjötætur,

en ekki heiðingjar.

Í Róm fornu voru heiðingjar neyddir til að neyta kjöts, amk. á sunnudögum. Ella voru þeir deyddir.

Að vorhátíð, jólahátíð og þorrablot skulu vera mikið kjötát er afvegaleiðing.

Áhrif innfluttrar menningar sem hefur illilega fest hér rætur.

Við þurfum að hjálpa lífinu, ekki deyða það.

Jól og vor, Ester, er hátíð ljóss og lífs, ekki dráps og dauða.

Um jól þyrja góðar vættir yfir himin, svo sem Jólnir á hreindýrasleða sínum, og reka brott vættir myrkurs og kulda.

Börnin fóðra hreindýrin með því að bera út korn og hafra.

Hin sanna jólagjöf er að gefa lífinu kraft með því að fóðra vel.

Hin sanna jólagjöf er ekki óskalisti yfir það sem mann sjálfan langar í frá hinum.

Að fóðra dýr til slátrunar og deyða það síðan, er eyðilegging á þróunarbraut lífveru og mikil synd.

Slátrun dýra, það að ala dýr til að deyða þau og éta, eru syndir.

Að veiða villtu dýrin og fiskana sömuleiðis.

Dráp stríðir gegn þróun, gegn lögmálum náttúrunnar.

Að neyta drepinna dýra er að taka á sig synd.

(Um synd, synþ, synjun, síu sjá Syn, 6.).

Sömuleiðis það að ala upp drengi til að verða hermenn, til að drepa og verða sjálfir byssufóður, tilheyrir kali-yuga, myrkum öldum.

Bræður berjask og að bönum verðask, troða halir helveg, svört verða sólskin, sígur fold í mar.

Ég hef áhyggjur af mönnum sem eru algjörar skepnur,
 áhyggjur af þeim fæðast sem menn en eru á lágu vitundarstigi.
 (Rígur, 11., markhópur Þjóðvitnis, 4.)
 Þeir ganga á tveim, hafa hæfileika til að hugsa með rökum og skilningi,
 eiga dýrmætt mannlegt taugakerfi en hegða sér einsog skepnur,

-- í enn verri merkingu en þeirri að dýr geta aðeins það sem náttúra þeirra leyfir.

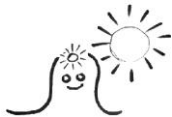
Ég legg til að menn læri TM-®-tæknina og TM-vitundarvísindin,

neyti ódáiensepla Iðunnar,
 iðki samsviðstæknina TM® til þess að gera taugakerfi sitt tært og
 streitulaust.

(Sjá 31., tært taugakerfi)

Þá fyrst geta menn borið nafnið „maður” með rentu.

Sjáfur leið þú sjálfan þig í dýrð.

हंस hamsa (gæs, álft), hamur; gandreid, hamingja, tærleiki;
 kominn í álftarham, svífa um himinvitund, altær,

gyðjan Sól hamin í mannslíkamann.

Boreas er norðanvindurinn, og til er Hyberborea, Υπερβορεαν, Υπερβορεοι. Til er grísk goðsögn um fólk/þjóð í norðri sem aðhyllist á guðlegan hátt sið Appolóns.

Á Hyperborea kringum pólninn bjó flest fólk fyrir tugum milljóna ára.

Etv ekki á sama þróunarstigi og við hér og nú.

Sagði Ríður ykkur kannski frá þessu í 11. skráðu?

Ætíð kemur á ný sat-yuga, rís úr sæ jörð iðjagræn, falla fossar flýgur örn yfir.

Og eftir ragnarök verður nýr heimur. Við deyjum ekki þótt kroppurinn okkar fari í endurvinnsluna (22., Geri Freki jötnar).

Þrasir, það að lifa af og fæðast á ný.

Dauðinn er nefnilega ekki til.

Innprentun um eitt jarðlíf veldur þjáningu.

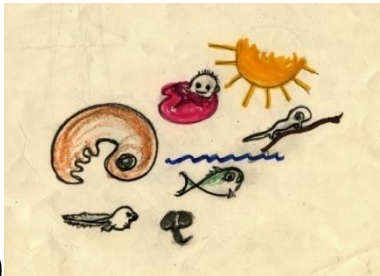
Einhæf og röng innprentun veldur þjáningu.

Við verðum að skilja að við fæðumst aftur og aftur og aftur á okkar þróunarferli til fullkomnunar.

(11. Ríður, 13. Helía.)

Einhverjir eru ranglega að innprenta að við eigum aðeins eitt líf (11.), en í raun eigum við 3.000.000 æviskeið eða 4.000.000 æviskeið. Þar af eru aðeins nokkur hin síðustu æviskeiðin í mannsbók.

Þeir kallast menn.

(mannsfóstur)

Sumir menn eru andlega vanþróaðir, nýkomnir af dýrastiginu (ásamt goggunarröðinni) og geta varla borið heitið maður.

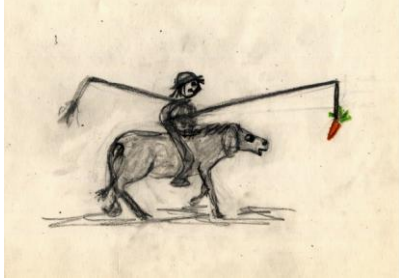
Kafna undir nafni.

En sumir, aðrir, eru andlega háþróaðir, nærri því uppljómaðir, eða alveg uppljómaðir.

Þekking og viðsýni eiga rétt á sér.
Kynnist forna sið vel. Skoðið dýpt hans.

Þessi hernaðarbrella um aðeins eitt líf var liður í að ná tökum á fólki --
tímapressugrýla á sauðsvartan auðtrúa múg.

Hlýðnigulrótin og -keyrið, = himnaríki/helvíti eftir dauðann
með hlýðni-einkunnagjöf: umbun eða útskúfun.

gulrótin og keyrið

Grylan/innprentunin, tímapressugrýlan, barst til Íslands sunnan úr
Evrópu á sínum tíma. Það kostar okkur nú marga milljarða árlega að
viðhalda þessu.

Það er greitt með sköttum sem borgararnir greiða, hvort sem þeir vilja
eða ekki.

Og kannski eyðileggur tímapressugrýlan sumra manna æviskeið á okkar
annars langri þróunarbrautunni.

Hegning í þessum dúr, inni á heimilinu friðhelga, er, frá heimsku
móðurinni, sem hrá kartafla í skóinn (10., uppeldi),
-- þegar barnið hennar vaknar glatt og fullt tilhlökkunar, því jólin eru að
koma.

Hún, heimska mamman, er meira að segja sá heigull að kenna vætti
kærleika og gjafa um niðurlægninguna.

(Sjá upphaf 10. skráðu: -Mamma sjáðu! Viltu passa að hún ruglist ekki
saman við venjulegu kartöflurnar.)

Reglur sem óuppljómaðir foreldrar setja eru oft eigingirni og eigin-
hagsmunadekur. Ekki uppbygging einstaklingsins mennska, mennska
og guðlega í senn.

Börnin passa ekki endilega inni líf foreldranna.

Svadharna, paradharma स्वधर्म परधर्म

Eigin örlög, annarra örlög.

Barnið er á sinni þróunarbrautu, rétt einsog foreldrarnir.

Gerum ekki slæma Urði Verðandi Skuldu, kæru mæður.
Ást og umhyggja er það sem barnið þarf.
Það er réttur þess frá getnaði til grafar.

Kærleikurinn hefur alltaf verið til,
jafnvel dýrin geta elskað,
en alheimskærleikur er gyðjan mikla.
Sannarlega enginn ein stofnun sem hefur einkarétt á að segjast eiga hann.

Ekki er móðurást að kúga barn til hlýðni,
beita andlegum yfirburðum sem andlegu ofbeldi.

Gyðjan mikla táknar fölskvalausa óeigingjarna ást. (18., 20.)

Kennið barninu að gefa fagurt viðmót
-- án kúgunarinnihalds.

Hrós er gott.
Ást er nauðsyn.

Einstaklingsvitund verður í nýjum og nýjum kroppi.
Lífið er rétt einsog jólin,
og sólarhringurinn (19.).
Endurnýjandi ferli.

Lífssýn fornra siða er um þessi ferli og tilgang þeirra.

Rétt einsog sólin kemur upp og sezt -- og enginn efast um að þetta er
alltaf sama sólin og að jörðin er kúla og snýst -- fæðumst við og deyjum,
fæðumst og deyjum.

Einstaklingsvitund er getin í nýjan búk, eftir að hinn gamli ræður ekki
lengur við sína Urði-Verðandi-Skuldu, er lagður niður og fer í endur-
vinnsluna.

En til hvers lifum við?:

Við fæðumst til að þróast til fullkomnnunar.

Ferli og hjól bera okkur áfram.

Við bitum ekki í halann á okkur, en við höfum hamskipti.

Við erum alheimsvitund. Vitund hvers einstaklings er hún í raun: raunveran, grundvallarraunveruleikinn, ginnungagap, samsvið náttúrulögmálanna. Það er kynlaust. Hann hún það er smekksatriði.

Við sköpum framtíð.

Framtíðin á ekki að móta okkur.

Framtíðin verður fögur ef menn hafa vit á að fremja sína valkyrju (25.), öðlast 9 galdra góða og læknishendur meðan lifum.

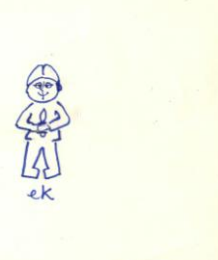
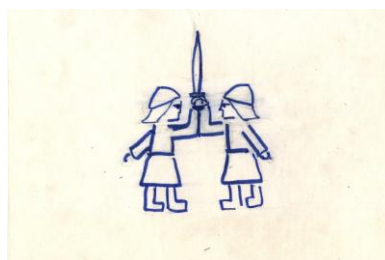
Ef við sóumst ekki, nærumst ekki, verður framtíðin ljót.

Ónothæf til framþróunar mannsins.

Framtíðin er í höndum mannanna.

Ekki er nóg að vera í jóla- og friðarskapi í nokkra daga í desember.

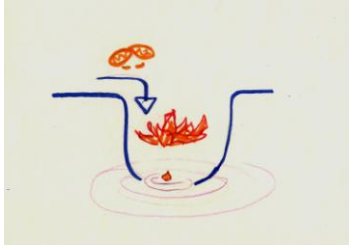
Stytzta leiðin í Glasi og í Valhöll er að fara að finna Óðin opt.

far að finna opt, Óðinn gefinn Óðni, ég gefinn sjálfum mér.

Alheimsvitund sigrar einstaklingsvitund, einstaklingsvitund sigrar alheimsvitund, og verður eitt, eind. Eitt og hið sama.

(= það er þetta sem gerist við iðkun TM-samsviðstækninnar)

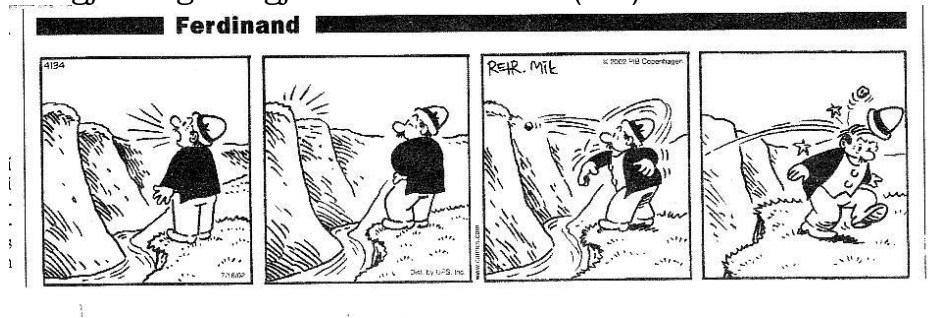
mannshugur er úr vitund
við erum vitund.

Við að Óðinn og óðinn eru vinir og hafa fundið hvorn annan, verða skilningarvitin tærari, gjörðir góðar og týréttar.

Ótær maður er sjálfs sín óvinur.
Skilningarvit hans eru óvinir hans, því þau eru ekki tær.

Skilningarvitin verða þannig óvinir hins grugguga manns,
þau ná í drasl handa huganum,
hann verður kexruglaður í öllu draslinu.
Gjörðir slíkra manna eru slæmar handahófskenndar vanhugsaðar.

Sendingar hvers og eins til Urðar Verðandi Skuldar eru upphaf lögmáls
um gjörð og mótgjörð í sama mæli. (33.)

Jólagjöfin í ár er ekki drasl sem endar í geymslunni.
Gefum af kærleika. Gefum kærleika. Kennum börnunum kærleika.

Frigg (18.)

Jólagjöfin, allt árið, er tærleiki og fólksvalaus ást.

Jólagleði: leikir barna í 100 ár KLUKK, og leikritið Rakni og Þögn:
<http://www.mmedia.is/odsmal/Rakniogthogn.html> er leikritið

Rakni og Þögn / saga handa krökkum og KLUKK, 432 gamlir leikir handa krökkum, sem jólasveinarnir kenna;

þjóðfræði,

goðsagnir útskýrðar,

Óri dvergur,

gerist í ævintýri,

heilagur Nikulás,

Óðinn:

Hljóðin úr fylgsni Grýlu eru óhugnanleg, og jólasveinarnir mega ekki koma þangað inn; eru óþekkir krakkar í miklum vandræðum þarna inni???; forvitni Rakna og Þagnar er óttablandin; í lok sögunnar kemur í ljós hvað Grýla var að gera / hvað Gerður var að gera sér til afþreyingar allan tímann.

Leppalúði er Freyr, Grýla er Gerður!!!

Endar í Gerðargleði mikilli.

www.mmedia.is/odsmal/sogur.html

ISBN 978-9935-409-11-9

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar)

raastram (ríkinu), विश्व शान्ति रास्त्रम् . महर्षि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar.

Þekkingin er ægisdjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa / ginnungagap / samsvið allra náttúrulögmála / „stjórnarskrá alheims“. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvisindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lífa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं.... puurnam adah puurnam idam... आचरिवद् aaschariavat (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality“-,

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap“. अहम्ब्रह्मस्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -vísindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkomnunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamar þjóðir, friður í heimi. Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hvernar einustu þjóðar á jörðu veldur friði. Við heyjum frið með vísindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lifa þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hverra forsetar guðin okkar eru. Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð“ sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rótlaus á rótföstum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnnaðar“ íslenzkri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenzka menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lifa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharma). परधर्म (paradharma), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknmál okkar ómetanlega fagurra menningararfs. Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lifað ið hulda Mímisbrunnisdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður“ gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprelllifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálfholtslækjarhljóð Góprún dimmblá
Guðrún Kristín Magnúsdóttir
